

Забудьте торг життя на мить,
Втишіться, Господь з вами.
Чи чуєте?.. Вона летить
Надземними шляхами!

Вона, колядка... Боже мій,
Спішіться, сестро, брате,
Назустріч гості дорогій —
Йдіть і ведіть до хати!

І посадіть, і де святі
Сідають на покутті,
Вона ж несе вам золоті
Легенди незабуті.

І як вечерю раз у рік
Так тихо споживали,
Немов це був не борщ, а лік,
І чари, а не страви.

Легенди, як то ви, було,
Дітьми у рідній хаті
До свят-вечері за столом
Сідали брат при браті,

Як батько просфору ломив,
І з мамою, з сестрою
Дивився, й стіл благословив
Хазяйською рукою.

А житній сніп стояв в куті
І кивав колосками,

Крізь вікна зорі золоті
Шептали: «Господь з вами!»

Здавалося!.. Та що слова!
Вони лиш примар того,
Що чує серце й голова
В час вечора святого.

Глядім в легенду золоту,
Що йде до нас з просторів,
Й добудьмо з неї силу ту,
Що горе перетворить.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990 . Поезії 20—40 років](#)

«Забудьте торг життя на мить…» Надруковано в газеті «Краківські вісті» (1941, 7 січня).
Подаємо за цією публікацією.